

ระเบียบกรมปศุสัตว์
ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม
พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมสอดคล้องกับระบบการรับรองตามมาตรฐานสากล และเป็นไปตามหลักวิชาการมีมาตรฐานการปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หมู” (Pig or Swine) หมายความว่า สัตว์ในวงศ์ Suidae ที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus domesticus* และให้รวมถึงหมูป่าที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus scrofa*

“การเลี้ยงหมูหลุม” (Deep - litter pig) หมายความว่า ระบบการเลี้ยงหมูแบบหนึ่งโดยผู้เลี้ยงจะมีการขุดหลุม หรือสร้างคอกที่สามารถใส่วัสดุรองพื้นจากธรรมชาติ

“ฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม” (Deep - litter pig farm) หมายความว่า สถานประกอบการที่เลี้ยงหมูหลุมที่ได้รับการรับรองตามระเบียบนี้

“สารตกค้าง” (Residues substance) หมายความว่า สารตกค้างประเภทยาปฏิชีวนะ ฮอร์โมน หรือสารอื่น ๆ ที่มีปริมาณเกินกว่าปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

“สารต้องห้าม” (Prohibited substance) หมายความว่า สารเคมีที่อาจเกิดจากการสังเคราะห์ ซึ่งเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และไม่อนุญาตให้ใช้ตามกฎหมาย

“ผู้ตรวจประเมิน” (Auditor) หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม โดยมีคุณสมบัติตามระเบียบนี้

“คณะผู้ตรวจประเมิน” (Auditor Team) หมายความว่า คณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม ประกอบด้วย หัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมิน และผู้ตรวจประเมิน โดยอาจมีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมด้วย

“คณะกรรมการรับรอง” (Certification Committee) หมายความว่า คณะกรรมการรับรอง ฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาให้การรับรองครั้งแรก คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง

“ผู้เชี่ยวชาญ” (Technical Expert) หมายความว่า บุคคลผู้ให้ความรู้หรือความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านแก่คณะผู้ตรวจประเมิน

“ผู้สังเกตการณ์” (Observer) หมายความว่า บุคคลผู้ติดตามมากับคณะผู้ตรวจประเมิน แต่ไม่ได้ดำเนินการตรวจประเมิน

“การตรวจประเมิน” (Audit) หมายความว่า การตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม เพื่อประเมินและตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด

“การรับรอง” (Certification) หมายความว่า การให้การยอมรับความสามารถของสถาน ประกอบการในการปฏิบัติตามข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม

“ผู้ประกอบการ” (Entrepreneur) หมายความว่า เจ้าของสถานประกอบการ ผู้จัดการ สถานประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสถานประกอบการที่ยื่นขอการรับรองฟาร์ม เลี้ยงหมูหลุม

“แบบฟอร์ม” (Form) หมายความว่า แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรอง การตรวจ ประเมินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินและการรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม

“ข้อกำหนด” (Criteria) หมายความว่า ข้อความที่ระบุในแบบฟอร์มการตรวจประเมินฟาร์ม เลี้ยงหมูหลุม

“ใบประกาศนียบัตร” (Training Certificate for Entrepreneur) หมายความว่า ใบประกาศนียบัตรที่สำนักงานปศุสัตว์เขตออกให้แก่ผู้ประกอบการที่ผ่านการฝึกอบรม

“ใบรับรอง” (Certificate) หมายความว่า ใบรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมที่สำนักงานปศุสัตว์ เขตออกให้แก่ผู้ประกอบการ

“ใบแทน” (Replacement of Certification) หมายความว่า ใบแทนใบรับรอง ซึ่งออก โดยสำนักงานปศุสัตว์เขต ในกรณีผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมมีความประสงค์ขอใบใหม่เนื่องจาก ใบรับรองฉบับเดิมชำรุดหรือสูญหาย

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง คู่มือและกำหนดแนวทางการปฏิบัติ รวมทั้งอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการ เพื่อให้เป็นไปตาม ระเบียบนี้

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ และสถานประกอบการที่ขอรับการรับรอง

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ขอรับการรับรอง ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบการต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการเลี้ยงหมูหลุมจากกรมปศุสัตว์ หรือหน่วยงานอื่นที่นำหลักสูตรการเลี้ยงหมูหลุมไปฝึกอบรม และได้รับใบประกาศนียบัตรจากสำนักงานปศุสัตว์เขต
- (๒) ผู้ประกอบการมีการเลี้ยงหมูหลุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม
- (๓) ไม่เป็นผู้ประกอบการ และสถานประกอบการที่ถูกเพิกถอนการรับรอง เว้นแต่พ้นระยะเวลาเพิกถอนการรับรองมาแล้วสามปี หรือจนกว่ากระบวนการพิจารณาคดีเป็นที่สิ้นสุด หรือพิสูจน์ได้ว่าผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการดังกล่าวไม่ได้กระทำความผิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

การขอรับการรับรอง การตรวจประเมิน การออกใบรับรอง
และเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง

ส่วนที่ ๑

การยื่นขอรับการรับรอง

ข้อ ๖ ให้ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐานต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ข้อ ๗ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์มและหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด รวบรวมแบบฟอร์มและหลักฐานจากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอส่งให้คณะผู้ตรวจประเมิน ดำเนินการตรวจประเมิน และให้นำความในข้อ ๘ - ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

คณะผู้ตรวจประเมินและการตรวจประเมิน

ข้อ ๘ ให้มีคณะผู้ตรวจประเมินคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ตรวจประเมิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ หรือผู้ตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์จากกรมปศุสัตว์ โดยให้หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ เป็นหัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมิน ในการตรวจประเมินจะต้องมีบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจประเมินอย่างน้อยสองคน และจะต้องมีผู้ตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมที่เป็นนายสัตวแพทย์อย่างน้อยหนึ่งคน และในการตรวจประเมินจะเชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมคณะผู้ตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมด้วยก็ได้

ข้อ ๙ คณะผู้ตรวจประเมินมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมท้ายระเบียบฉบับนี้
 - (๒) ดำเนินการตรวจประเมิน ตรวจสอบ และสอบสวนสถานประกอบการ
 - (๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ
- ข้อ ๑๐ รูปแบบการตรวจประเมิน มี ๕ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจรับรองใหม่ (Initial Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อให้การรับรองครั้งแรก โดยการตรวจประเมินจะตรวจอย่างละเอียดในทุกข้อกำหนด

(๒) การตรวจติดตามผลการแก้ไข (Follow - up Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการตรวจประเมินครั้งก่อน

(๓) การตรวจติดตาม (Surveillance Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง เพื่อติดตามผลการรักษาระบบที่ได้รับการรับรอง การตรวจประเภทนี้สามารถเลือกตรวจในบางข้อกำหนด เพื่อป้องกันภาพรวมของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ การตรวจติดตามทุกครั้งรวมกันในรอบการรับรองสามปีจะต้องตรวจประเมินให้ครบทุกข้อกำหนด

(๔) การตรวจต่ออายุ (Recertification Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง เพื่อต่ออายุการรับรอง โดยการตรวจประเมินจะตรวจทุกข้อกำหนด ซึ่งจะดำเนินการตรวจประเมินก่อนใบรับรองหมดอายุ

(๕) การตรวจกรณีพิเศษ (Special Audit) เป็นการตรวจสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองซึ่งมีปัญหา มีการร้องเรียน มีการโอนกิจการ หรืออื่น ๆ การตรวจรูปแบบนี้อาจไม่แจ้งให้ผู้ประกอบการทราบล่วงหน้า

เหตุที่จะดำเนินการตรวจกรณีพิเศษได้ มีดังต่อไปนี้

(ก) มีเหตุอันควรสงสัยว่าสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมีประสิทธิภาพลดลง เช่น พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนดหรือสารต้องห้าม กรณีที่มีการสุ่มตรวจ

(ข) เมื่อมีการวิเคราะห์ข้อร้องเรียนหรือข้อมูลแล้วพบว่า ผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมตามที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๑๗

(ค) ผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรองให้ตรวจประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้

(ง) มีการโอนกิจการ

(จ) กรณีอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการรับรองหรือกรมปศุสัตว์มอบหมายให้ดำเนินการ

ข้อ ๑๑ ภายหลังจากตรวจประเมินแล้วเสร็จ ให้คณะผู้ตรวจประเมินพิจารณาผลการตรวจประเมินเบื้องต้น จัดทำรายงานผลการตรวจประเมิน แจ้งผลการตรวจประเมินให้ผู้ประกอบการทราบ

ข้อ ๑๒ ให้คณะผู้ตรวจประเมิน เสนอรายงานผลการตรวจประเมินตามข้อ ๑๑ พร้อมเอกสาร ให้คณะกรรมการรับรองพิจารณา

ส่วนที่ ๓

การออกใบรับรองฟาร์มหมูลุม

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการรับรองคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปศุสัตว์เขตเป็นประธาน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์เขตเป็นกรรมการ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในส่วนมาตรฐานการปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยกรรมการและเลขานุการดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกรรมการรับรอง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์จากกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ ในคณะกรรมการรับรองจะต้องมีกรรมการ ที่เป็นนายสัตวแพทย์อย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการรับรอง มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอน การรับรอง และยกเลิกการรับรอง

(๒) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมท้ายระเบียบฉบับนี้

(๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการรับรองได้รับรายงานผลการตรวจประเมินจากคณะผู้ตรวจประเมินแล้ว ให้คณะกรรมการรับรองดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุ การรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง แล้วแต่กรณี โดยในการประชุมต้องมีกรรมการรับรองเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยจำนวนสามคน กรรมการผู้ใดมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่ พิจารณา ต้องงดออกเสียงและไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณานั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาแล้วมีมติให้การรับรอง หรือต่ออายุการรับรอง ให้คณะกรรมการรับรองแจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการต่อไป และแจ้งให้ ผู้ประกอบการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองมีมติ

ส่วนที่ ๔

เงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบการและสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาไว้ซึ่งระบบการเลี้ยงหมูหลุมตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง

(๒) อ้างถึงการรับรองเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น

(๓) ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อกรมปศุสัตว์

(๔) ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับการรับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรอง ไม่ว่าด้วยสาเหตุใด

(๕) ให้ความร่วมมือแก่คณะผู้ตรวจประเมิน และเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ ในการตรวจประเมินทุกครั้ง ยินยอมให้คณะผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เข้าตรวจสอบในพื้นที่สถานประกอบการทั้งหมดที่ถือครอง ทั้งพื้นที่ของตนเอง พื้นที่เช่า และพื้นที่ให้เช่า ตลอดจนสถานที่เก็บเครื่องมือ สถานที่เก็บปัจจัยการผลิต และยินยอมให้มีการสุ่มตัวอย่าง เช่น อาหารสัตว์ น้ำ สิ่งปฐุรง เป็นต้น ไปตรวจวิเคราะห์แล้วแต่กรณี

(๖) ส่งมอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองให้แก่คณะผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เมื่อได้รับการร้องขอ

(๗) หากประสงค์จะขอต่ออายุการรับรอง ให้ยื่นแบบฟอร์มคำขอรับรองและหลักฐานประกอบการยื่นคำขอต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดล่วงหน้า ก่อนใบรับรองหมดอายุอย่างน้อยห้าเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน

(๘) หากประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง ให้ผู้ประกอบการหรือผู้แทนแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่แจ้งความประสงค์ขอยกเลิกการรับรอง

(๙) หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบการผลิตในสาระสำคัญ เช่น เพิ่มหรือลดจำนวนโรงเรือนเพิ่มหรือลดพื้นที่เลี้ยง ปรับปรุงสถานประกอบการ เป็นต้น ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบโดยทันที ซึ่งสำนักงานปศุสัตว์เขตจะพิจารณาควงไว้ซึ่งการรับรอง หรือพิจารณาให้มีการตรวจประเมินเพิ่มเติม

(๑๐) หากมีการโอนกิจการ ให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร คณะผู้ตรวจประเมินจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการ และนัดหมายตรวจประเมินกรณีพิเศษ ณ สถานประกอบการ เพื่อเป็นการยืนยันว่ายังคงรักษาไว้ซึ่งระบบการเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการรับรองไว้ และให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแจ้งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตทราบ ในกรณีที่พบข้อบกพร่องให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม

(๑๑) การย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเสนอเรื่องให้คณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง

(๑๒) กรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการ และ/หรือชื่อที่อยู่แต่ยังคงสถานที่ตั้งเดิม หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือมีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงข้อมูลในใบรับรองให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาและออกใบรับรองฉบับใหม่ โดยใบรับรองฉบับใหม่จะมีอายุเท่ากับ

ใบรับรองฉบับเดิมที่เหลืออยู่ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องส่งคืนใบรับรองฉบับเดิมมายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบรับรองฉบับใหม่

(๑๓) กรณีใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรชำรุดหรือสูญหาย ให้นำใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรที่ชำรุดหรือเอกสารหลักฐานการแจ้งความเอกสารสูญหาย แล้วแต่กรณี มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดส่งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตพิจารณาออกใบแทน โดยใบแทนจะมีอายุเท่าใบรับรองฉบับเดิมที่เหลืออยู่ และเทียบเท่าใบประกาศนียบัตรฉบับเดิม

หมวด ๓

อายุใบรับรองและการต่ออายุการรับรอง

ส่วนที่ ๑

อายุใบรับรอง

ข้อ ๑๘ ใบรับรองให้มีอายุสามปี

ส่วนที่ ๒

การต่ออายุการรับรอง

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะขอต่ออายุการรับรองให้ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐานต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ก่อนใบรับรองฉบับเดิมหมดอายุอย่างน้อยห้าเดือน แต่ไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๒๐ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์มและหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และส่งเอกสารทั้งหมดให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตรวจประเมิน และให้นำความในข้อ ๘ - ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองแล้วเสร็จก่อนใบรับรองหมดอายุ วันที่ต่ออายุการรับรองให้มีผลต่อเนื่องจากใบรับรองฉบับเดิม

ข้อ ๒๒ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองแล้วเสร็จ หลังใบรับรองหมดอายุ วันที่ต่ออายุการรับรองให้มีผลนับแต่วันที่ผลการพิจารณาต่ออายุการรับรองจากคณะกรรมการรับรอง

ข้อ ๒๓ กรณีผู้ประกอบการไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและ
ใบรับรองได้หมดอายุลง ให้ผู้ประกอบการหยุดการใช้หรืออ้างถึงใบรับรองและให้สิ้นสุดกระบวนการ
ตรวจประเมินเพื่อต่ออายุการรับรองและให้เปลี่ยนเป็นการตรวจรับรองใหม่

หมวด ๔

การตรวจติดตาม การยกเลิกการรับรอง

ส่วนที่ ๑

การตรวจติดตาม

ข้อ ๒๔ คณะผู้ตรวจประเมินจะตรวจติดตามสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองทุกสิบถึง
สิบสองเดือนนับแต่วันที่ออกใบรับรอง

ส่วนที่ ๒

การยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบการที่เข้าข่ายลักษณะดังต่อไปนี้ คณะผู้ตรวจประเมินสามารถเสนอ
คณะกรรมการรับรองเพื่อพิจารณายกเลิกการรับรอง

- (๑) ผู้ประกอบการเลิกประกอบกิจการที่ได้รับการรับรอง
- (๒) ผู้ประกอบการตายและไม่มีผู้รับโอนกิจการที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขสำหรับประกอบการ
และสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง
- (๓) ผู้ประกอบการแจ้งขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๔) มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง และผู้ประกอบการฟาร์มไม่สามารถปฏิบัติ
ตามข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) ใบรับรองสิ้นสภาพกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการยื่นต่ออายุการรับรองหลังใบรับรอง
หมดอายุ

ข้อ ๒๖ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๕ (๓) ให้ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง
หรือผู้แทนแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบใบรับรองคืนให้กรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๗ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๕ (๔) ให้คณะผู้ตรวจประเมินสรุปข้อเท็จจริงและหลักฐาน
ประกอบ เพื่อเสนอคณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง เมื่อคณะกรรมการรับรองพิจารณา
ยกเลิกการรับรองแล้ว ให้สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือยกเลิกการรับรองแจ้งไปยังผู้ประกอบการทราบ
และให้ส่งคืนใบรับรองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๒๘ ให้ใบรับรองมีผลสิ้นสุดลงในแต่ละกรณี ดังนี้

(๑) ตามข้อ ๒๕ (๑) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ทราบว่ามีผู้ประกอบการเลิกประกอบกิจการ

(๒) ตามข้อ ๒๕ (๒) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ผู้ประกอบการตาย

(๓) ตามข้อ ๒๕ (๓) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ผู้ประกอบการยื่นขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร

(๔) ตามข้อ ๒๕ (๔) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรอง มีมติพิจารณายกเลิกการรับรอง

(๕) ตามข้อ ๒๖ (๕) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ใบรับรองหมดอายุ

ทั้งนี้ ในกรณีข้อ ๒๘ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี ให้ผู้ตรวจประเมินสรุปข้อมูลและรายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง ให้กรมปศุสัตว์แจ้งผู้ประกอบการทุกรายทราบล่วงหน้า เพื่อปรับปรุงระบบให้สอดคล้องภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตามข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ หากพบว่าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้คงไว้ซึ่งการรับรองหรือได้รับการต่ออายุการรับรอง

หมวด ๕

การพักใช้และเพิกถอนการรับรอง

ส่วนที่ ๑

การพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจพักใช้การรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่จัดส่งแนวทางการแก้ไข และคณะผู้ตรวจประเมินได้แจ้งเตือนให้จัดส่งแนวทางการแก้ไขตามระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๒) พ้นระยะเวลาที่ให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๓) พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนดในกรณีที่มีการสุ่มตรวจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้ประกอบการ

ข้อ ๓๑ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสารที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๐ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาพักใช้การรับรอง ให้คณะกรรมการรับรองแจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตให้ดำเนินการตามผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรอง และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรับทราบ

ข้อ ๓๓ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการทราบว่าถูกพักใช้การรับรอง และให้ผู้ประกอบการหยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้การรับรอง ทั้งนี้ การพักใช้การรับรองให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓๔ กรณีที่ถูกพักใช้การรับรองด้วยเหตุที่อาจพักใช้การรับรองตามข้อ ๓๐ ให้คณะผู้ตรวจประเมินตรวจติดตามผลการแก้ไขอีกครั้ง ก่อนครบระยะเวลาพักใช้การรับรอง ถ้าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้คณะผู้ตรวจประเมินเสนอรายงานผลการตรวจประเมินต่อคณะกรรมการรับรองเพื่อพิจารณาให้การรับรองต่อไปในกรณีที่ยังอยู่ในช่วงอายุการรับรอง แต่ถ้าใบรับรองหมดอายุ ให้ยื่นขอการรับรองใหม่

ข้อ ๓๕ ในกรณีผู้ประกอบการยังไม่สามารถแก้ไขได้ ให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการส่งผลการตรวจประเมินให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาการพักใช้การรับรองต่อเนื่องจากการพักใช้การรับรองครั้งก่อน และหากผลการพิจารณาปรากฏว่าคณะกรรมการรับรองให้พักใช้การรับรองอีก ถือว่ามีการพักใช้การรับรองสองครั้งภายในระยะเวลาสามปี ให้ดำเนินการเพิกถอนการรับรองต่อไป

ส่วนที่ ๒

การเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจเพิกถอนการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง หรือมีผลกระทบร้ายแรงต่อการรับรอง เช่น ปลอมแปลงเอกสาร การปลอมใบรับรอง การแก้ไขใบรับรอง การนำผลผลิตที่ไม่ได้รับการรับรองมากล่าวอ้าง เป็นต้น

(๒) มีการใช้สารต้องห้าม (Prohibited substance) ในสถานประกอบการหรือกรณีที่มีการสุ่มตรวจแล้วตรวจพบในผลผลิต

(๓) ไม่ปฏิบัติตามระบบที่ได้รับการรับรองหลังจากถูกพักใช้การรับรองสองครั้งภายในระยะเวลาสามปี

ข้อ ๓๗ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสารที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๖ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาเพิกถอนการรับรอง ให้คณะกรรมการรับรองนำผลการพิจารณานั้น แจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตให้ดำเนินการตามผลการพิจารณา จากคณะกรรมการรับรองและแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรับทราบ

ข้อ ๓๙ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการทราบว่าถูกเพิกถอนการรับรอง และให้หยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนการรับรอง และขอใบรับรองคืนภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๔๐ ผู้ที่ถูกเพิกถอนการรับรอง จะไม่ได้รับการพิจารณารับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุมเป็นเวลาสามปี

หมวด ๖
การอุทธรณ์

ข้อ ๔๑ ผู้ประกอบการที่ถูกพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง และให้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นที่สุด

หมวด ๗
การจัดทำและเก็บข้อมูล

ข้อ ๔๒ ให้สำนักงานปศุสัตว์เขต แจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรองต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง ยกเลิกการรับรอง หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลใด ๆ ให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์เก็บข้อมูล ตามรูปแบบที่สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สรวิศ ธานีโต
อธิบดีกรมปศุสัตว์

เอกสารแนบท้ายระเบียบกรมปศุสัตว์
ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อกำหนดฟาร์มเลี้ยงหมูหลุม ให้เป็นไปตามตาราง ดังนี้

รายการ	ข้อกำหนด
๑. องค์ประกอบฟาร์ม ๑.๑ สถานที่ตั้ง	๑.๑.๑ ต้องได้รับการยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดกับข้อกำหนด หรือข้อบัญญัติของท้องถิ่น
	๑.๑.๒ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอต่อการเลี้ยงหมูหลุม
	๑.๑.๓ ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ
	๑.๑.๔ อยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์และตลาดนัดค้าสัตว์อย่างน้อย ๕๐๐ เมตร เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค หรือมาตรการอื่น ๆ ที่สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคได้
๑.๒ ผังและลักษณะฟาร์ม	๑.๒.๑ พื้นที่ฟาร์มมีขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงหมูหลุม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และสิ่งแวดล้อม
	๑.๒.๒ มีรั้ว หรือแนวกันธรรมชาติที่สามารถควบคุมการเข้าออกของคน และสัตว์ต่าง ๆ จากภายนอกได้
	๑.๒.๓ มีการวางผังฟาร์มที่ดี และจัดพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจนเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ เช่น บริเวณเลี้ยงสัตว์ เก็บอาหารสัตว์ เก็บอุปกรณ์ พื้นที่สำหรับสัตว์ป่วย พื้นที่ทำลายซากสัตว์ รวบรวมขยะและสิ่งปฏิกูล และพื้นที่จำหน่ายหมูหลุม เป็นต้น
๑.๓ โรงเรือนและอุปกรณ์	๑.๓.๑ สร้างด้วยวัสดุที่แข็งแรง คงทน ง่ายต่อการทำความสะอาด และบำรุงรักษา ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคนและสัตว์ และมีการระบายอากาศที่ดี
	๑.๓.๒ สภาพแวดล้อมในโรงเรือนเหมาะสมต่อการเลี้ยงหมูหลุม และจะต้องมีอุปกรณ์การเลี้ยงที่เหมาะสมและเพียงพอ
	๑.๓.๓ มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงหมูหลุม ให้ถูกสุขลักษณะ และสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้
๑.๔ วัสดุรองพื้น	๑.๔.๑ ต้องใช้วัสดุรองพื้น ๑๐๐ % ภายในโรงเรือนทุกช่วงอายุ
	๑.๔.๒ วัสดุที่ใช้ควรมาจากธรรมชาติ สะอาด และห้ามใช้สารเคมีในการฆ่าเชื้อก่อนนำมาใช้
	๑.๔.๓ มีการจัดการคอกและหลุมเลี้ยงสัตว์อย่างเหมาะสม เพื่อลดกลิ่นและความชื้นของพื้นคอก
	๑.๔.๔ คอกสัตว์ต้องมีพื้นที่ หรือหลุมสำหรับใส่วัสดุรองพื้น โดยต้องมีความลึกไม่น้อยกว่า ๔๐ เซนติเมตร
	๑.๔.๕ ความหนาของวัสดุรองพื้น ต้องมีความหนาให้เหมาะสมกับสภาพการเลี้ยงของหมูหลุม
	๑.๔.๖ ใช้น้ำหมักชีวภาพในระบบการเลี้ยงหมูหลุม

รายการ	ข้อกำหนด
๒. อาหารสัตว์	๒.๑ กรณีที่ใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ และอาหารสำเร็จรูปต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
	๒.๒ ในกรณีที่ผสมอาหารเองในฟาร์ม ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
	๒.๓ ห้ามใช้ฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโต
	๒.๔ ตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพในเบื้องต้น หากเกิดกรณีมีปัญหา หรือข้อสงสัยให้เก็บตัวอย่างอาหารสัตว์วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ
	๒.๕ ภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารที่สะอาด และเหมาะสมกับ อายุ จำนวน และจัดวางในตำแหน่งที่สัตว์ทุกตัวเข้าถึงอาหารสัตว์ได้
	๒.๖ การผสมสารเคมี หรือยาในอาหารสัตว์เพื่อรักษาโรค ต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์
	๒.๗ มีสถานที่เก็บอาหารที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้ ในกรณีอาหารสัตว์ผสมยาต้องแยกเก็บจากอาหารสัตว์ทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้อย่างชัดเจน
	๒.๘ ใช้น้ำหมักชีวภาพ หรือพืชอาหารหมักผสมให้สัตว์กิน
๓. น้ำ	๓.๑ แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องเป็นน้ำที่สะอาด เพียงพอ และอยู่ในบริเวณที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตราย และเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ หากเกิดกรณีมีปัญหา หรือข้อสงสัย
	๓.๒ ภาชนะที่ให้น้ำควรสะอาดและอยู่ในตำแหน่งที่สัตว์ทุกตัวสามารถเข้าถึงภาชนะให้น้ำได้
	๓.๓ การผสมสารเคมี หรือยาในน้ำเพื่อรักษาโรค ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์
๔. การจัดการฟาร์ม ๔.๑ คู่มือการจัดการฟาร์ม	๔.๑.๑ มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม ได้แก่ ระบบการเลี้ยง อาหารและน้ำ การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ การจัดการสิ่งแวดล้อม และระบบการบันทึกข้อมูล
๔.๒ บุคลากร	๔.๒.๑ บุคลากรที่ทำหน้าที่เลี้ยงหมูหลุม ต้องมีความรู้ หรือมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์อย่างถูกต้อง ๔.๒.๒ มีสัตวแพทย์เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลการใช้ยา เวชภัณฑ์ การผสมสารเคมี หรือการผสมยาเพื่อรักษาโรค ๔.๒.๓ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มมีสุขภาพลักษณะส่วนบุคคลที่ดี ได้รับการตรวจสุขภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อน
๔.๓ การทำความสะอาดและบำรุงรักษา	๔.๓.๑ โรงเรือนและอุปกรณ์ ต้องสะอาดถูกสุขลักษณะ มีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อสัตว์ และผู้ปฏิบัติงาน ๔.๓.๒ นำวัสดุรองพื้นออกเมื่อสิ้นสุดการเลี้ยง และทำความสะอาดไม่ให้หมักหมมภายในและบริเวณรอบ ๆ โรงเรือน ๔.๓.๓ หลังจากย้ายสัตว์รุ่นเก่าออก ให้ทำความสะอาด มาเชื้อโรงเรือน อุปกรณ์ และพื้นที่เลี้ยง และปิดพักคอกก่อนนำสัตว์รุ่นใหม่เข้าเลี้ยง ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

รายการ	ข้อกำหนด
<p>๕. สุขภาพสัตว์</p> <p>๕.๑ การป้องกันและควบคุมโรค</p>	<p>๕.๑.๑ การจัดการสุขภาพสัตว์ การใช้ยา โปรแกรมวัคซีน การกำจัดพยาธิ อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์</p> <p>๕.๑.๒ มีระบบการป้องกันความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) ก่อนเข้าเขตพื้นที่ฟาร์ม</p> <p>๕.๑.๓ กรณีเกิดโรคระบาด หรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์</p> <p>๕.๑.๔ มีการจัดการซากสัตว์ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสม เชื้อโรค</p> <p>๕.๑.๕ มีการแยกสัตว์ป่วยออกจากสัตว์ปกติ</p> <p>๕.๑.๖ มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะ</p> <p>๕.๑.๗ ใช้น้ำหมักชีวภาพ ในการบำรุงรักษาดูแลสุขภาพสัตว์</p>
<p>๕.๒ การบำบัดโรคสัตว์</p>	<p>๕.๒.๑ อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ โดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย วิชาชีพการสัตวแพทย์ และตามมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. ๙๐๓๒ เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์</p> <p>๕.๒.๒ หากมีการใช้เข็มฉีดยาหมูลุม มีวิธีปฏิบัติงานเพื่อป้องกันไม่ให้ เข็มฉีดยาค้างในตัวสัตว์ และมีมาตรการแก้ไขในกรณีที่เกิดปัญหา</p>
<p>๖. สวัสดิภาพสัตว์</p>	<p>๖.๑ ดูแลสัตว์ที่เลี้ยงให้มีความเป็นอยู่ที่สบาย ควรได้รับการปฏิบัติ ที่เหมาะสมมีอิสระ ในการเคลื่อนไหวและแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้</p> <p>๖.๒ หมูลุมที่ได้รับบาดเจ็บ ป่วย หรือพิการ ควรได้รับการรักษา อย่างรีบด่วน กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรรักษา ให้ทำการุณยฆาตเพื่อไม่ให้ เจ็บปวดและทรมาน</p>
<p>๗. สิ่งแวดล้อม</p>	<p>๗.๑ จัดเก็บขยะมูลฝอย และของเสีย ให้นำไปจัดการด้วยวิธีที่เหมาะสม และถูกสุขลักษณะ ตามประกาศของกรมปศุสัตว์</p> <p>๗.๒ การกำจัดและทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีที่เหมาะสม ให้อยู่ในดุลยพินิจ ของสัตวแพทย์</p> <p>๗.๓ มีการจัดการระบบการเลี้ยง ไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวน</p>
<p>๘. การบันทึกข้อมูล</p>	<p>๘.๑ ให้บันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและควบคุมโรค เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลทะเบียนประวัติหมูลุมพ่อแม่พันธุ์ - หมูลุมพ่อแม่พันธุ์แม่พันธุ์ ให้มีบันทึกข้อมูลการให้ผลผลิต - ข้อมูลการนำหมูลุมเข้าและออกจากฟาร์ม - ข้อมูลการเข้าและออกของยานพาหนะ และการเข้าเยี่ยมชม ของบุคคลภายนอก - ข้อมูลการตรวจสุขภาพสัตว์ การรักษาพยาบาล และการดูแล สุขภาพสัตว์ - ข้อมูลการจัดการด้านอาหารสัตว์ - ข้อมูลปริมาณการใช้วัสดุรองพื้น และผลพลอยได้ <p>๘.๒ เก็บรักษาบันทึกไว้ให้ตรวจสอบอย่างน้อย ๓ ปี</p>